

Handlingsplan för genomförande av rekommendationer och begränsningar enligt hybridstrategin för hantering av coronakrisen efter covid-19-epidemins första fas

Social- och hälsovårdsministeriets publikationer 2020:27

Handlingsplan för genomförande av rekommendationer och begränsningar enligt hybridstrategin för hantering av coronakrisen efter covid-19-epidemins första fas

Utfärdas i enlighet med statsrådets principbeslut den 3.9.2020

Social- och hälsovårdsministeriet

ISBN PDF: 978-952-00-7180-6

Pärm bild: Tuula Holopainen, Irmeli Huhtala, Kuvatoimisto Rodeo, Shutterstock
Layout: Statsrådets förvaltningsenhet, publikationsverksamheten

Helsingfors 2020

Presentationsblad

Utgivare	Social- och hälsovårdsministeriet	7.9.2020	
Författare	Liisa-Maria Voipio-Pulkki		
Publikationens titel	Handlingsplan för genomförande av rekommendationer och begränsningar enligt hybridstrategin för hantering av coronakrisen efter covid-19-epidemins första fas		
Publikationsseriens namn och nummer	Social- och hälsovårdsministeriets publikationer 2020:27		
ISBN PDF	978-952-00-7180-6	ISSN PDF	1797-9854
URN-adress	http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-00-7180-6		
Sidantal	28	Språk	svenska
Nyckelord	strategier, coronavirus, regeringens överläggning, social- och hälsovårdsministeriet		
Referat	<p>Den första vågen av coronavirusepidemin började i Finland i mars 2020 och slutade i månadskiftet juni–juli. I mars införde Finland i rask takt en åtgärdshelhet för att stoppa spridningen av epidemin.</p> <p>Efter att spridningen avstannat tillgrep man en hybridstrategi och övergick från storskaliga begränsningsåtgärder till mer riktade åtgärder. Utifrån den epidemiologiska lägesbilden fastställde statsrådet den 15 juni 2020 att epidemin kan hanteras med myndigheternas normala befogenheter.</p> <p>Den globala covid-19-pandemin är fortfarande svår. Eftersom det finns ett hot om att spridningen av den smittsamma sjukdomen accelererar, har flera länder infört specifika lägesbilder av epidemin (scenarier) som anpassats till deras förhållanden och lagstiftning.</p> <p>Handlingsplanen för genomförande av hybridstrategin efter coronakrisens första fas är ett styrmedel för epidemiologiskt ändamålsenliga rekommendationer och begränsningar. Syftet med handlingsplanen är att i enlighet med hybridstrategin förhindra att viruset sprids i samhället, att trygga hälso- och sjukvårdens bärkraft och att skydda särskilt de människor som hör till riskgrupperna.</p> <p>Handlingsplanen kommer att tillämpas parallellt med eftervården av och återuppbyggnaden efter den första fasen av epidemin. I enlighet med detta ska beslut om eventuella nya begränsningsåtgärder fattas med beaktande av åtgärdernas epidemiologiska, sociala och ekonomiska konsekvenser.</p>		
Förläggare	Social- och hälsovårdsministeriet		
Beställningar/ distribution	Elektronisk version: julkaisut.valtioneuvosto.fi Beställningar: vnjulkaisumyynti.fi		

Kuvailulehti

Julkaisija	Sosiaali- ja terveysministeriö	7.9.2020
Tekijät	Liisa-Maria Voipio-Pulkki	
Julkaisun nimi	Toimintasuunnitelma hybridistrategian mukaisten suositusten ja rajoitusten toteuttamiseen covid-19-epidemian ensimmäisen vaiheen jälkeen	
Julkaisusarjan nimi ja numero	Sosiaali- ja terveysministeriön julkaisuja 2020:27	
ISBN PDF	978-952-00-7180-6	ISSN PDF 1797-9854
URN-osoite	http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-00-7180-6	
Sivumäärä	28	Kieli ruotsi
Asiasanat	strategiat, koronavirukset, hallituksen neuvottelu, sosiaali- ja terveysministeriö	
Tiivistelmä	<p>Koronavirusepidemian ensimmäinen aalto alkoi Suomessa maaliskuussa 2020 ja päättyi kesä–heinäkuun vaihteessa. Suomi otti maaliskuussa nopeasti käyttöön epidemian kasvun pysäyttämiseen tähdänneen toi-menpidekokonaisuuden.</p> <p>Kasvun pysähdyttäjä siirryttiin toteuttamaan hybridistrategiaa: laajamittaisista rajoitustoimista siirryttiin koh-dennetumpiin toimenpiteisiin. Epidemiologisen tilannekuvan perusteella valtioneuvosto totesi 15.6.2020, että epidemia on hallittavissa viranomaisten säännöllisin toimivaltuuksin.</p> <p>Maailmanlaajuinen covid-19-pandemia on jatkunut vaikeana. Koska uhka tartuntataudin leviämisen uudelleen kiihtymisestä on olemassa, useat maat ovat ottaneet käyttöön oloihinsa ja lainsäädäntöönsä sovellettuja epidemian tilannekuvia (skenaarioita).</p> <p>Toimintasuunnitelma hybridistrategian toteuttamiseen koronakriisin ensimmäisen vaiheen jälkeen ohjaa suosi-tusten ja rajoitusten epidemiologisesti tarkoituksenmukaista käyttöä. Toimintasuunnitelman tavoite on hybri-distrategian mukaisesti estää viruksen leviämistä yhteiskunnassa, turvata terveydenhuollon kantokyky ja suojella erityisesti riskiryhmiin kuuluvia ihmisiä.</p> <p>Toimintasuunnitelmaa sovelletaan samaan aikaan epidemian ensimmäisen vaiheen jälkihoidon ja jälleenra-kennuksen kanssa. Siksi mahdollisista uusista rajoitustoimista päätettäessä tulee huomioida sekä toimien epidemiologiset, sosiaaliset että taloudelliset vaikutukset.</p>	
Kustantaja	Sosiaali- ja terveysministeriö	
Julkaisun myynti/jakaja	Sähköinen versio: julkaisut.valtioneuvosto.fi Julkaisumyynti: vnjulkaisumyynti.fi	

Description sheet

Published by	Ministry of Social Affairs and Health	7.9.2020	
Authors	Liisa-Maria Voipio-Pulkki		
Title of publication	Action plan for implementing recommendations and restrictive measures under the hybrid strategy following the first phase of the COVID-19 epidemic		
Series and publication number	Publications of the Ministry of Social Affairs and Health 2020:27		
ISBN PDF	978-952-00-7180-6	ISSN PDF	1797-9854
Website address URN	http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-00-7180-6		
Pages	28	Language	Swedish
Keywords	strategies, coronaviruses, informal cabinet meeting, Ministry of Social Affairs and Health		
Abstract	<p>In Finland, the first wave of the coronavirus (COVID-19) epidemic began in March 2020 and came to an end in late June/early July 2020. In March, Finland quickly introduced a package of measures aimed at halting the spread of the epidemic.</p> <p>After the spread had ceased, the focus shifted to a hybrid strategy for managing the COVID-19 crisis. This involved moving from wide-ranging restrictive measures to more targeted measures. The Government declared on 15 June 2020 that, based on epidemiological assessments, the epidemic could now be managed using the normal powers available to the authorities.</p> <p>Globally, the COVID-19 pandemic has continued to present a serious and severe situation. Since there is a danger that the spread of this infectious disease could escalate again, many countries have identified different COVID-19 scenarios applicable to their own particular circumstances and legislative framework.</p> <p>The action plan for implementing the hybrid strategy following the first phase of the COVID-19 crisis provides guidance and direction for the adoption of recommendations and restrictive measures in a way that is epidemiologically appropriate. The aim of the action plan is to use the hybrid strategy to prevent the spread of the virus in Finland, safeguard the resource capacity of the healthcare system and shield and protect people, especially those in risk groups.</p> <p>The action plan is to be put into effect at the same time as the post-crisis management measures adopted following the first phase of the epidemic and in parallel with the reconstruction stage. Consequently, when deciding on any new restrictive measures, it is essential to take into account the epidemiological, social and economic impacts of such measures.</p>		
Publisher	Ministry of Social Affairs and Health		
Publication sales/ Distributed by	Online version: julkaisut.valtioneuvosto.fi Publication sales: vnjulkaisumyynti.fi		

Innehåll

1	Riktlinjer för verksamheten	7
2	Handlingsplanens bakgrund och syfte.....	9
3	Åtgärdernas epidemiologiska grunder	10
4	Åtgärdernas rättsliga grunder	13
5	Åtgärdernas förhållande till eftervården och återuppbyggnaden	15
6	Principerna för införandet av rekommendations- och begränsningsåtgärderna	18
7	Beslutsfattande, uppföljning och samarbete vid införandet av hybridstrategin	21
	BILAGA 1. Epidemiologiska scenarier	24
	BILAGA 2. Gällande rekommendationer och begränsningar	26

1 Riktlinjer för verksamheten

Syftet med handlingsplanen är att i enlighet med hybridstrategin som godkändes den 5.6.2020 förhindra spridning av viruset i samhället, trygga hälso- och sjukvårdens bärkraft och skydda särskilt de människor som hör till riskgrupperna. Handlingsplanen styr myndigheterna som ansvarar för genomförandet av lagen om smittsamma sjukdomar i den epidemiologiskt ändamålsenliga användningen av rekommendationer och begränsningar.

Åtgärderna ska vara epidemiologiskt motiverade. I det här syftet beskriver handlingsplanen tre scenarier som kännetecknar det epidemiologiska läget och med vars hjälp behovet och riktandet av rekommendationer och begränsningar i framtiden bedöms och som används som motivering i beslutsfattandet på regional och nationell nivå.

För att effektivt kunna förhindra smittspridning ska hybridstrategins åtgärder vara preventiva och riktas enligt hur ändamålsenliga de är ur en epidemiologisk och medicinsk synvinkel. På epidemins *utgångsnivå*, "den lugna fasen", betonas hygienrekommendationer för hela befolkningen, lokala och regionala myndighetsåtgärder (identifiering av de underliggande orsakerna till smittspridning, testning och brytande av smittkedjor) samt materiell beredskap inför en eventuell spridning av epidemin. *När upptrappingsfasen* hotar gäller det att ytterligare effektivisera åtgärderna enligt lagstiftningen om smittsamma sjukdomar, identifiera personerna som smittats, spåra och bryta smittkedjorna samt ta i bruk nya metoder på individnivå för att förebygga smitta. Om tecken på hot om en *spridningsfas* ökar trots alla försiktighetsåtgärder, ska mer omfattande och strängare regionala och riksomfattande rekommendationer och begränsningar samt beredskap på ökad vårdkapacitet införas som nödvändiga ytterligare åtgärder. Handlingsplanen beskriver nedan grunderna som kännetecknar det epidemiologiska läget och med vars hjälp behovet och riktningen av åtgärderna i fortsättningen bedöms på regional och riksomfattande nivå.

Handlingsplanen tillämpas parallellt med eftervården och återuppbyggnaden efter epidemins första fas. Införandet av rekommendations- och begränsningsåtgärderna för-

utsätter en övergripande bedömning där besluten övervägs med avseende på de epidemiologiska, sociala och ekonomiska effekterna och i förhållande till de grundläggande fri- och rättigheterna.

Beslutsfattandet enligt principerna i handlingsplanen ska grunda sig på den epidemiologiska lägesbilden, epidemins fasbedömning och övrig expertinformation som regionen tillhandahåller. Social- och hälsovårdsministeriet ger anvisningar om hur sjukvårdsdistriktet ska agera i sin region som handledare i det här arbetet samt koordinera samarbetet och uppföljningen av myndighetsbeslut tillsammans med kommunerna. Den regionala samarbetsgruppen ska utan dröjsmål meddela Institutet för hälsa och välfärd om sina beslut om preventiva rekommendationer och begränsningsåtgärder. Helhetsbilden av de riksomfattande och regionala åtgärderna i epidemiläget följs varje vecka upp i gruppen för lägesbilder och modeller för covid-19-epidemin som social- och hälsovårdsministeriet tillsatt och den publiceras som en del av THL:s coronawebbplats.

Den riksomfattande helhetsbilden över åtgärderna följs upp och bedöms av social- och hälsovårdsministeriet samt statsrådets covid-19-samordningsgrupp och helhetsbilden rapporteras till regeringen minst varannan vecka. På så sätt säkerställs att beslut som ska fattas på regionnivå bildar en smart och enhetlig helhet och att bekämpningen av epidemin är effektiv och kostnadseffektiv i sin helhet. På statsrådsnivå granskas särskilt hybridstrategins funktion och effekt som helhet samt förekomsten av ramar och förutsättningar för regional verksamhet.

2 Handlingsplanens bakgrund och syfte

Coronavirusepidemins första våg kom till Finland i mars år 2020 och slutade i månadsskiftet juni-juli. Finland tog snabbt i bruk en helhet av åtgärder som grundade sig på rekommendationer, lagstiftning under normala förhållanden och beredskapslagstiftning. Vid fastställandet av begränsningarna vägdes olika grundläggande fri- och rättigheter i förhållande till varandra och särskild vikt lades vid den grundläggande fri- och rättigheten till hälsa och liv samt till social- och hälsovårdstjänster. Genom i huvudsak väldigt allmänna och omfattande rekommendationer och begränsningar för att minska sociala kontakter lyckades man förhindra spridningen av viruset i samhället, trygga hälsovårdens bärkraft och skydda särskilt människor som tillhör riskgruppen. Då epidemins tillväxt stannade upp var det möjligt att övergå till genomförandet av en hybridstrategi i Finland varmed man övergick från omfattande begränsningsåtgärder till mer kontrollerat riktade åtgärder. På grundval av den epidemiologiska lägesbilden konstaterade statsrådet den 15.6.2020 att epidemin kan hanteras genom myndigheternas normala befogenheter.

Vid sidan av nyttan har begränsningsåtgärderna haft negativa sociala, samhälleliga och ekonomiska konsekvenser. Man har strävat efter att lindra dessa effekter genom flera stödåtgärder som beslutats av regeringen och som har hjälpt människor, samhällen och företag under coronakrisen. Åtgärderna har huvudsakligen varit lyckade men de har orsakat ett betydande tryck på statsekonomin, den samhälleliga enhetligheten och människornas välbefinnande. De offentliga tjänsternas tillgänglighet och resurser har också varit ansträngda.

Den världsomfattande covid-19-pandemin har fortsatt vara svår och antalet smittade har börjat öka igen i augusti i Finland (<https://thl.fi/sv/web/infektionssjukdomar-och-vaccinationer/aktuellt/aktuellt-om-coronaviruset-covid-19/lagesoversikt-om-coronaviruset>).

Covid-19-epidemins framfart är inte möjlig att avbilda tillräckligt tillförlitligt med traditionella epidemiologiska metoder eftersom det är fråga om ett nytt virus och eftersom pandemins framfart har påverkats och påverkas exceptionellt starkt både globalt och nationellt. Eftersom det finns hot om att spridningen av den smittsamma sjukdomen ökar igen har flera länder tagit i bruk lägesbilder för epidemin (scenarier) som tillämpas på deras förhållanden och lagstiftning för att vägleda människornas smittskydd och myndigheternas åtgärder.

3 Åtgärdernas epidemiologiska grunder

Hybridstrategins rekommendationer och begränsningar för att hindra spridningen av viruset kan riktas till individer, samhällen eller hela befolkningen. Åtgärderna ska vara epidemiologiskt motiverade och proaktiva med avseende på virusets egenskaper. Nedan ges riktlinjer för grunderna som kännetecknar den epidemiologiska situationen och med vars hjälp behovet och riktningen av åtgärderna i fortsättningen bedöms på regional och riksomfattande nivå.

Gruppen för lägesbilder och modeller för covid-19-epidemin som tillsatts av SHM har delat in epidemins lägesbild i tre faser: utgångsnivån, upptrappningsfasen och spridningsfasen. Klassificeringen av det regionala och riksomfattande epidemiologiska läget grundar sig på en helhetsbedömning där kvantitativa och kvalitativa kriterier som grundar sig på forskningsbaserad information använts som hjälp och där förändringens riktning, snabbhet och regionens befolkningsgrund beaktas.

1. *Utgångsnivån* motsvarar Finlands läge mitt i sommaren 2020.
 - a. låg incidens av smitta
 - b. låg andel smitta av inhemskt ursprung
2. *I upptrappningsfasen*
 - a. har incidensen av regional smitta ökat: omfattningen av antalet fall under 7 dygn > 6-15/100 000 invånare omfattningen av antalet fall under 14 dygn > 10-25/100 000 invånare
 - b. andelen positiva tester är > 1 %
 - c. tidvis förekommer lokala och regionala smittkedjor
 - d. smittkällorna är dock huvudsakligen spårbara
 - e. behovet av sjukhusvård kan mötas utan specialåtgärder
3. *I spridningsfasen*
 - a. smitta sprids regionalt eller mer omfattande bland befolkningen: omfattningen av antalet fall under 7 dygn > 12-25/100 000 invånare omfattningen av antalet fall under 14 dygn > 18-50/100 000 invånare
 - b. den dagliga tillväxthastigheten av fall är > 10 %
 - c. andelen positiva tester är > 2 %
 - d. under hälften av smittkällorna kan spåras
 - e. behovet av sjukhusvård och intensivvård ökar kraftigt.

Faserna har överensstämmande drag med epidemivågen våren 2020. Vid bedömningen av de epidemiologiska nyckeltalens omfattning ska dock beaktas att informationen om smittfallen och spårningen av exponerade är bättre nu till följd av den ökade

testnings- och spårningskapaciteten så antalet fall är inte direkt jämförbart med vårens antal.

För att effektivt kunna förhindra smittspridning ska hybridstrategins åtgärder riktas enligt hur ändamålsenliga de är ur en epidemiologisk och medicinsk synvinkel.

1. *Testa-spåra-isolera och vårda-principens* åtgärder riktas i första hand till misstänkt smittade individer och exponerade närtakter. Målet är att bryta smittkedjorna och förhindra mer omfattande spridning av viruset bland befolkningen.
2. *Riktade rekommendationer och begränsningar* riktas till lokaler, evenemang och verksamheter där risken för spridning av viruset motiverat kan anses vara förhöjd. Begränsningarna är huvudsakligen lokala eller regionala. Begränsningarna ska även då vara nödvändiga och proportionerliga.
3. *Rekommendationer som riktas till hela befolkningen* syftar till att allmänt minska kontakter (upprätthålla fysisk distans, rekommendation om distansarbete) och att minska virusets spridningsmöjlighet i vardagen (hosthygien, ansiktsskydd).
4. *Omfattande begränsningar riktade till befolkningen* kan vara motiverade som en sista åtgärd för att avvärja allvarligt hot om spridning av epidemin.

På epidemins utgångsnivå, "den lugna fasen", betonas hygienrekommendationer för hela befolkningen, lokala och regionala myndighetsåtgärder (identifiering av de underliggande orsakerna till smittspridning, testning och brytande av smittkedjor) samt materiell beredskap inför en eventuell spridning av epidemin. Det strategiska målet för dessa åtgärder är att Finland fortsättningsvis ska hållas "i den lugna fasen" där epidemin inte sprids.

När upptrappningsfasen hotar gäller det att ytterligare effektivisera åtgärderna enligt lagstiftningen om smittsamma sjukdomar, identifiera personerna som smittats, spåra och bryta smittkedjorna samt ta i bruk nya metoder på individnivå för att förebygga smitta. Genomförandet av rekommendationer som riktas till hela befolkningen ska kraftigt stödjas genom kommunikation. Människorna ska få tydlig information om vad rekommendationerna innebär och hur de uppnås. Informationen ska samlas på ett ställe så att den så enkelt som möjligt finns att tillgå som helhet.

Om tecken på hot om en spridningsfas ökar trots alla försiktighetsåtgärder, ska mer omfattande och strängare regionala och riksomfattande rekommendationer och begränsningar samt beredskap på ökad vårdkapacitet införas som nödvändiga ytterligare åtgärder.

Under senare delen av augusti 2020 befinner Finland sig fortfarande på epidemins utgångsnivå, "i den lugna fasen". Efter upphävandet av begränsningarna har antalet smittfall av inhemskt ursprung ökat en aning och smitta kommer även över landsgränserna. Smittsituationen är olika i landets olika delar och kan snabbt ändras till exempel på grund av stora smittkluster. Trots alla försiktighetsåtgärder kan man inte utesluta risken att hamna i en upptrappningsfas av epidemin under höstens gång. Vid hot om en upptrappningsfas ska verkställandet av rekommendationerna som förhindrar smittspridningen och de riktade åtgärderna enligt lagen om smittsamma sjukdomar effektiviseras ytterligare.

En eventuell åtstramning av rekommendationerna och begränsningarna ska speglas i förhållande till deras omedelbara syfte, dvs. kontroll över epidemiläget genom att minska fysiska kontakter. Å andra sidan minskar dessa åtgärder även sådana möten som skapar social kohesion, förtroende och ekonomiskt och annat samhällligt värde. Acceptansen av åtgärderna beror i stor utsträckning på befolkningens sociala hållbarhet på samma sätt som den ekonomiska hållbarheten definierar statens förmåga att producera välfärdstjänster nu och i fortsättningen.

I bilaga 1 beskrivs förhållandet mellan epidemiscenarier och stegvis effektiviserade åtgärder.

4 Åtgärdernas rättsliga grunder

I statsrådets principbeslut den 6.5.2020 konstaterades att eftersom man lyckats väl med att bromsa epidemins framfart i Finland är det möjligt att kontrollerat övergå från omfattande begränsningsåtgärder till tidigare mer riktade åtgärder. Målsättningen är att effektivt lyckas bromsa epidemin så den orsakar så få negativa konsekvenser för människor, företag, samhällen och grundläggande fri- och rättigheter som möjligt. Grundlagsutskottet har i sina betänkanden betonat att lagstiftning som avser normala förhållanden och befogenheter som i så liten utsträckning som möjligt ingriper i de grundläggande fri- och rättigheterna har företräde (GrUU 20/2020, GrUU 19/2020, GrUU 17/2020, GrUU 9/2020 rd).

Vår information om covid-19-epidemins sjukdomsbild, spridning och bekämpningsmetoderna ändrar snabbt. Osäkerhet och risker kan ur juridisk synvinkel beaktas då begränsningsåtgärder vägs på ett proaktivt sätt, vilket är väldigt viktigt även med avseende på minimeringen av rekommendationernas och begränsningarnas negativa konsekvenser. Lagen om smittsamma sjukdomar och arbetarskyddslagen samt motsvarande bestämmelser om säkerheten i studiemiljön skapar de juridiska utgångspunkterna för handlingsplanen.

Enligt grundlagsutskottet ska eventuella nödvändiga ändringar i lagstiftningen som avser normalförhållanden börja beredas särskilt om epidemiläget drar ut på tiden. I samband med reformen av lagen om smittsamma sjukdomar, som är i nyckelposition, är det skäl att bedöma om bestämmelserna och föreskrifterna som utfärdas och kan utfärdas även är aktuella i kommande förändrade situationer eller om det med avseende på framförhållning finns behov av annan mer exakt normativ vägledning. Vid normalförhållanden är det juridiskt mest hållbart att vid sidan av denna även uppdatera annan lagstiftning för att tillåta flexibla tillvägagångssätt så att motiverade åtgärder med avseende på bekämpningen av smittsamma sjukdomar kan vidtas. Författningsgrundens tidsenlighet ska kontinuerligt bedömas med avseende på det förändrade läget och informationen. Ministeriernas uppgift är att i samarbete med andra ministerier identifiera och bedöma lagstiftningens reformbehov och ta nödvändiga initiativ för att genomföra lagstiftningsreformerna.

Artikel 12 i den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter innefattar den allmänna rätten till hälsa och skydd av hälsan. Enligt den allmänna kommentaren som styr tolkningen av konventionen innebär rätten till hälsa att den offentliga makten är skyldig att bekämpa farliga smittsamma sjukdomar samt vidta förebyggande åtgärder på befolkningsnivå samt upprätthålla och trygga en tillräcklig kapacitet inom hälso- och sjukvården samt skydda särskilda riskgrupper.

De grundläggande fri- och rättigheternas allmänna begränsningsgrunder styr omfattningen av och innehållet i begränsningarna och även med avseende på rekommendationerna som begränsar människornas liv. Det väsentliga är kraven på begränsningarnas godtagbarhet och proportionalitet i förhållande till det eftersträlvade målet samt begränsningarnas exakthet och precision samt lagstiftning till den del det är fråga om begränsning av frihet. Prognosens juridiska utgångspunkter kan i det här skedet beskrivas enligt följande:

1. I 19 § 3 mom. i grundlagen föreskrivs om det allmänns skyldighet att tillförsäkra var och en tillräckliga social-, hälsovårds- och sjukvårdstjänster samt främja befolkningens hälsa, vilka skyldigheter som genomförs enligt det allmänns verksamhetsskyldighet avseende rätten till liv enligt 7 § i grundlagen och bland annat rätten till hälsa och skydd av hälsan enligt internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter samt motsvarande rättigheter i bland annat barnkonventionen och konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Dessa utgör enligt grundlagsutskottets praxis vägande skäl för att även begränsa de grundläggande fri- och rättigheterna samt att utfärda rekommendationer och anvisningar.
2. Rätten till en sund miljö och det allmänns skyldighet att verka för detta enligt 20 § i grundlagen får allt större betydelse. På utgångsnivån, dvs. i den lugna fasen, enligt hybridstrategin för epidemins fasen, betonas alltså även sund miljö enligt 20 § i grundlagen vid sidan av de riktade åtgärderna enligt lagen om smittsamma sjukdomar samt de allmänna hygienåtgärderna. I upptrappningsfasen stärks rekommendationerna som riktas mer allmänt till befolkningen.

Gällande rekommendationer och begränsningar beskrivs kort i bilaga 2.

5 Åtgärdernas förhållande till eftervården och återuppbyggnaden

Coronakrisens samhälleliga och ekonomiska effekter på kort och lång sikt beskrivs i den andra fasen av exit- och återuppbyggnadsgruppens rapport som leds av finansministeriets kanslichef Martti Hetemäki (<http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/handle/10024/162272>) (på finska). I rapporten presenteras även planen för coronakrisens eftervårds- och återuppbyggnadsstrategi (bild 1). Eftervårdens målsättning är att stöda en trygg återhämtning av samhället, förhindra uppkomsten av långvariga skadliga konsekvenser efter krisen och stärka förtroendet. Genom att genomföra en långsiktig strategi kan man främja Finlands långsiktiga mål om en socialt, ekonomiskt och ekologiskt hållbar uppbyggnad av samhället varmed vårt samhälle kommer att vara ännu starkare efter krisen. Detta främjar även en nystart av ekonomin.

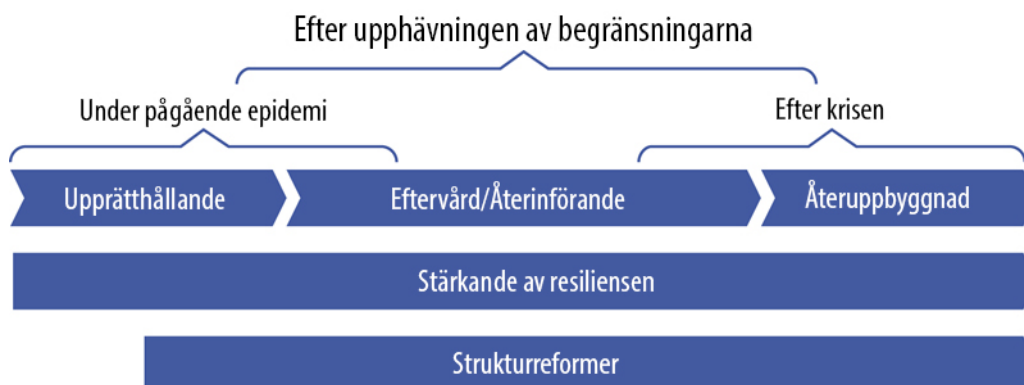

Bild 1. Samhällets stödåtgärder under krisens olika skeden

Omfattningen av coronaepidemiens samhälleliga konsekvenser globalt och i Finland beror på hur länge pandemin pågår, vilket inte kan förutspås i det här skedet. Det är fullt möjligt att epidemin i en stor del av världen pågår till nästa år, eventuellt ännu längre, och att den trappas upp och lugnar sig om vartannat. Därför genomförs hybridstrategin delvis samtidigt med eftervården och uppbyggnaden av epidemins första fas. I helhetsbedömningen ska situationen vägas i förhållande till de epidemiologiska, sociala och ekonomiska konsekvenserna samt i förhållande till de grundläggande fri- och rättigheter.

Den epidemiologiska informationen kan ensamt inte visa hur servicesystemet klarar av att tillgodose människors behov av vård, behandling och tjänster vid varje tidpunkt. Under den tidigare nedstängningen uppstod en betydande vårdskuld i både basservicen och tjänsterna på specialnivå. Känslan av ensamhet och otrygghet ökade precis

som upplevelsen av mentalt illamående. Det dolda behovet av tjänster kan senare visa sig som allvarigare problem, särskilt om epidemin drar ut på tiden. Därför behövs mer aktuell och omfattande, fortgående datainsamling och en analys av lägesbilden om tjänste- och vårdläget och coronaepidemins konsekvenser för människornas välbefinnande. Dessutom riktas till exempel distansstudiernas negativa konsekvenser framför allt till vissa elever och elevgrupper. Undervisningsunderskott, elevernas ökade risk för diskriminering och nedsatt socialt välbefinnande är mer långvariga samhällseliga konsekvenser.

Finland är en liten ekonomi som är beroende av utrikeshandel. Många av pandemins ekonomiska och funktionella konsekvenser är globala och beror på människornas och företagens reaktioner på situationen. Genom den inhemska politiken har man kunnat stärka förtroendet för att vi klarar oss ur krisen. Nästa utmaning är att klara sig ur störningarna som pandemin orsakat i världshandeln. De stora industriländernas totala produktion har minskat och då detta återspeglar sig på investeringarna i dessa länder finns det risk för att vårens kraftiga nedgång i Finlands export fortsätter. I januari-juni sjönk Finlands export med över 17 % i förhållande till motsvarande period föregående år.

Enligt finansministeriets prognos i juni sjunker den totala produktionen i år med 6 procent. Efter publiceringen av prognosen har Statistikcentralen publicerat en bedömning av minskningen av totalproduktionen under det andra kvartalet och minskningen var 6,4 procent i förhållande till motsvarande tidpunkt föregående år. Den öppna arbetslösheten har stigit en aning eftersom antalet permitterade fortsättningsvis varit på en hög nivå. Hushållens och företagens förtroende som kraftigt försvagades under våren har förbättrats under sommaren. Enligt uppgifterna i augusti har förväntningarna försvagats igen. Enligt inkomstregistret har även lönesumman börjat öka och var i juli på samma nivå som föregående år. Som motvikt till de nya, överlag positiva uppgifterna som beskrivs ovan har oron över utvecklingen av Finlands export ökat eftersom situationen i de stora industriländerna fortfarande är väldigt utmanande och ställvis försämrad.

Trots att ekonomins lägesbild fortfarande är bristfällig och att särskilt exportprognoserna förknippas med stor osäkerhet är det klart att coronaepidemins ekonomiska effekter är jämförbara med lågkonjunkturen på 1990-talet samt finanskrisen åren 2008-2009 och att de kommer att vara långvariga. Försvagade skatteintäkter och omfattande utgifter som hanteringen av pandemin orsakat har ökat statens nettolånebehov till rekordhöga 18 miljarder euro. För kommunernas del har epidemin ytterligare försvagat deras ekonomiska ställning. Trots att epidemin skulle återhämta sig som beräknat kan inte statens underskott avhjälpas snabbt och den offentliga skulden förutspås växa snabbt även under de närmsta åren. Kommunernas situation är fortsatt

ningsvis svag då den åldrande befolkningen ökar utgifterna. Utvecklingen av sysselsättningen och arbetslösheten kommer även den här gången att vara avgörande för utvecklingen av den offentliga ekonomin.

Den svåra situationen för nationalekonomin och den offentliga ekonomin förutsätter effektiv hantering av epidemin för att stärka hushållens och företagens förtroende; det är det enda sättet för att konsumtionen och investeringarna ska återhämta sig. Begränsningsåtgärderna som eventuellt införs igen ska väljas och begränsas så att effekterna på den ekonomiska aktiviteten och samhällets grundläggande funktioner är så små som möjligt. Genom att rikta åtgärderna regionalt, för skolornas del eventuellt till äldre elev- och studerandegrupper och även i övrigt på grundval av riskbedömning kan detta uppnås. Då åtgärder vidtas ska man bedöma deras effekter (inkl. eventuella ersättande åtgärder) på den offentliga ekonomin och välja det kostnadseffektivaste sättet att framskrida. Särskild uppmärksamhet ska fästas på att möjliggöra den utländska gods- och persontrafiken på ett tryggt sätt; på så sätt kan man stöda exporten och ett fortsatt internationellt umgänge som exporten förutsätter.

6 Principerna för införandet av rekommendations- och begränsningsåtgärderna

Införandet av rekommendations- och restriktionsåtgärderna förutsätter en övergripande bedömning där besluten övervägs med avseende på de epidemiologiska, sociala och ekonomiska effekterna och i förhållande till de grundläggande fri- och rättigheterna (bild 2). Under normala förhållanden ska åtgärderna vara proaktiva och i första hand lokala och regionala. Målet är att förhindra en ny epidemivåg regionalt och på landsnivå.

Genomförandet av hybridstrategin grundar sig på uppföljningen av den epidemiologiska situationen, helhetsbedömning av mångsidiga parametrar och snabba myndighetsreaktioner om situationen så kräver. THL sammanställer och upprätthåller en aktuell epidemiologisk lägesbild på riksomfattande och regional nivå (<https://thl.fi/sv/web/infektionssjukdomar/aktuellt/aktuellt-om-coronaviruset-covid-19/lagesoversikt-om-coronaviruset>). SHM:s grupp för lägesbilder och modeller för covid-19-epidemin behandlar varje vecka lägesbildsrapporten före den publiceras. I arbetsgruppen finns representanter från de regionala myndigheterna och tjänstesystemet inom alla specialupptagningsområden.

Upphävningen och återinförandet av begränsningarna styrs av samma allmänna principer (bild 2) varav en betydande del kan genomföras med nationella beslut. Framgången i dessa kan dock effektiviseras genom internationellt samarbete.

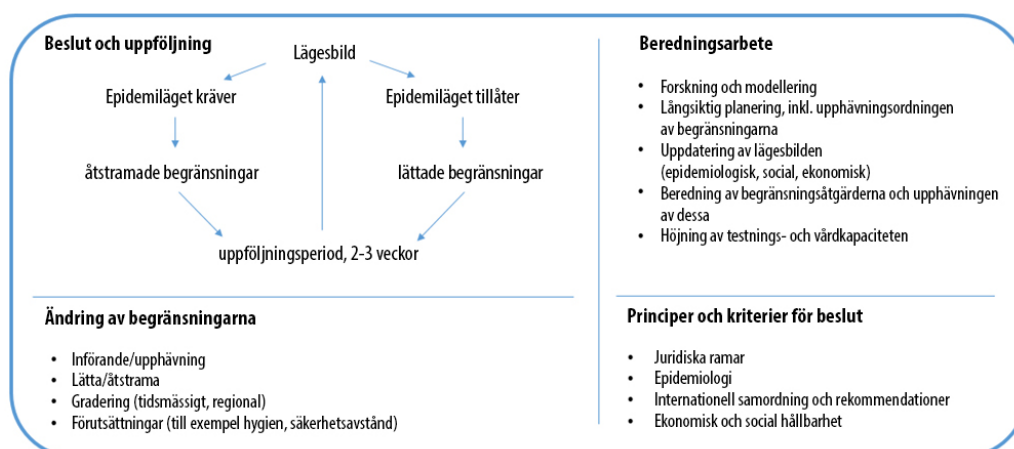

Bild 2. Delområden för beslutsfattandet om begränsningar (källa: Eftervården av coronakrisen och återuppbyggnaden av Finland: Exit- och återuppbyggnadsarbetsgruppens rapport, fas 2; <http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/handle/10024/162272>) (på finska)

Ju mer, längre och omfattande samhällets verksamhet begränsas för att hindra spridning av viruset desto större är begränsningarnas ekonomiska skador och de negativa konsekvenserna på befolkningens välbefinnande som helhet. Vid långvariga och upprepade begränsningar ökar hävstångseffekten. Grundlagsutskottet har betonat (GrUU 9/2020 rd) att de totala negativa konsekvenserna som begränsningsåtgärderna orsakar samhället ska bedömas i förhållande till den uppnådda nyttan. Den här bedömningen och särskilt slutsatserna därav precis som bedömningen av effekten av förhindrandet av spridningen av coronaviruset och därigenom skyddandet och främjandet av befolkningens hälsa och utarbetandet av relaterade riktlinjer för åtgärderna som helhet är statsrådets uppgift. Då epidemisituationen drar ur på tiden omfattar den här bedömningen även bedömning av åtgärderna för alternativkostnader.

Under normala förhållanden ska aktuella åtgärder ställas i ändamålsenlig ordning enligt den regionala epidemiologiska situationen och den praktiska genomförbarheten. Detta innebär att ordningen för införandet av åtgärderna kan vara olika i olika delar av landet. I medborgarkommunikationen ska man därför motivera varför de regionala riktlinjerna kan skilja sig från varandra vid vissa punkter.

Genom tydliga direktiv visar man hur riksomfattande rekommendationer och anvisningar av allmän karaktär konkretiseras i den praktiska vardagen. Om coronaepidemin drar ut på tiden behövs en långvarig, motiverande medborgarkommunikation så att man orkar följa rekommendationerna. Detta förutsätter förutom traditionell information även kampanjmässig kommunikation vars synlighet säkerställs.

Förutsättningarna för bekämpningen av epidemin och förhindrandet av ytterligare fall är bättre nu än våren 2020. Med avseende på epidemins första fas har åtgärder enligt hybridstrategin och medborgarkommunikationen effektiviserats väsentligt. Coronatestnings- och spårningskapaciteten har ökats, mobilapplikationen Coronablinkern har publicerats och reserestriktionerna har delvis förlängts. Statsrådet fattade den 13.8.2020 principbeslut om rekommendationer som beaktar det regionala smittläget med avseende på distansarbete och användning av ansiktsmasker. Den materiella beredskapen har stärkts och Finland har beredskap för anskaffning av coronavirusvaccin. Rådgivningen, sällningen och testningen vid gränsöverskridningspunkterna har effektiviserats. Effektivitetsåtgärderna fortsätter. Då det är fråga om ett nytt virus och den första epidemin viruset orsakar behövs beredskap till flexibilitet i kriterierna och en lägesbedömning ska möjliggöras.

Pandemin och dess konsekvenser sprids över gränserna. Finland ska vid behov samordna sina åtgärder på såväl EU- som WHO-nivå dock genom att bevara en tillräcklig nationell marginal. Beslut som fattas i Finland ska återspegla internationella rekommendationer och övriga länders val, dock med beaktande av epidemisituationen, lagstiftningen och institutionella skillnader mellan länderna.

7 Beslutsfattande, uppföljning och samarbete vid införandet av hybridstrategin

Bild 3 presenterar myndigheternas befogenheter på allmän nivå enligt lagen om smittsamma sjukdomar.

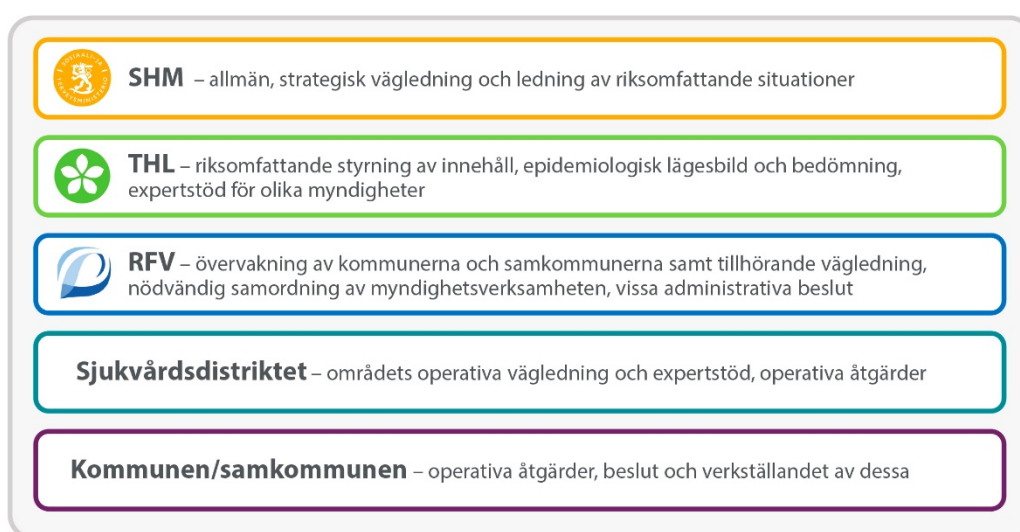

Bild 3. Överblick över myndigheternas befogenheter.

Under normala förhållanden hör slutsatser som fattas med avseende på lägesbedömningen och åtgärdernas behov till de regionala (sjukvårdsdistrikten) och lokala (kommuner/samkommuner) myndigheterna för smittsamma sjukdomar. Regionförvaltningen och andra nödvändiga myndigheter ska höras som experter i bedömningen. Besluten ska motiveras med regionens behov och de ska beskriva helhetsbedömningen om åtgärdernas epidemiologiska och samhälleliga konsekvenser.

Enligt lagen om smittsamma sjukdomar ska regionförvaltningsverket vid sidan av sin tillsynsuppgift vid behov samordna olika myndigheters verksamhet. Dessutom har myndigheten möjlighet och ansvar att fatta olika administrativa beslut. Dyliga beslut är nödvändiga beslut som hänför sig till ordnandet av hälsogranskningar och deltagandet i dessa samt till begränsningar med avseende på publikenemang och användningen av vissa offentliga utrymmen ifall de behövs på flera av kommunens områden.

I det här arbetet ska sjukvårdsdistrikten, kommunerna och regionförvaltningsverken stöda sig på Institutet för hälsa och välfärds regionala epidemiologiska lägesbild och bedömning samt på rekommendationerna om nödvändiga åtgärder i olika situationer samt deras innehåll och kriterier.

Beslutsfattandet i enlighet med principerna i handlingsplanen ska grunda sig på den epidemiologiska lägesbilden som uppdateras varje vecka, epidemins fasbedömning och övrig expertinformation som regionen tillhandahåller. SHM ger anvisningar/bestämmelser om hur sjukvårdsdistriktet ska agera i sin region som handledare i det här arbetet samt koordinera samarbetet och uppföljningen av myndighetsbeslut tillsammans med kommunerna. Den regionala samarbetsgruppen ska utan dröjsmål meddela THL om sina beslut om preventiva rekommendationer och restriktionsåtgärder.

Helhetsbilden av de riksomfattande och regionala åtgärderna i epidemiläget följs varje vecka upp i gruppen för lägesbilder och modeller för covid-19-epidemin som social- och hälsovårdsministeriet tillsatt och den publiceras som en del av THL:s coronawebbsplats. Det ska vara minst 2 veckor mellan bedömningen av åtgärderna för en tillförlitlig bedömning av effekterna.

I lagen om smittsamma sjukdomar föreskrivs om regionala och riksomfattande myndigheters samarbete i bekämpningen av smittsamma sjukdomar:

- 7§: Nationell sakkunniginrättning för bekämpningen av smittsamma sjukdomar är Institutet för hälsa och välfärd, som med sin sakkunskap stöder social- och hälsovårdsministeriet och regionförvaltningsverken, upprätthåller rikstäckande epidemiologiska uppföljningssystem för bekämpningen av smittsamma sjukdomar samt styr och stöder bekämpningen av smittsamma sjukdomar i kommunerna, samkommunerna för sjukvårdsdistrikten och verksamhetsenheterna inom socialvården och hälso- och sjukvården.
- 8 § Regionförvaltningsverket samordnar och övervakar bekämpningen av smittsamma sjukdomar inom sitt område. Regionförvaltningsverket övervakar att samkommunerna för sjukvårdsdistrikten har regional beredskap för störningar inom hälso- och sjukvården. Samkommunen för sjukvårdsdistriktet ska med dess medicinska expertis styra och stöda bekämpningen av smittsamma sjukdomar i kommunerna och inom social-, hälso- och sjukvårdens verksamhetsenheter, utveckla diagnostikeringen och behandlingen av smittsamma sjukdomar på regional nivå samt utreda epidemier i samarbete med kommunerna. Regionförvaltningsverket och samkommunerna för sjukvårdsdistrikten i dess verksamhetsområde ska samarbeta i bekämpningen av smittsamma sjukdo-

mar. Regionförvaltningsverket fattar de administrativa beslut som föreskrivs i den här lagen med hjälp av expertisen i samkommunen för sjukvårdsdistriktet, specialupptagningsområdet och Institutet för hälsa och välfärd.

Covid-19-pandemins medicinska och epidemiologiska hanteringsmetoder utvecklas snabbt tack vare det intensiva forskningsarbetet (<https://stm.fi/varautuminen-koronavirukseen>). Som stöd för beslutsfattandet behövs kontinuerligt uppdaterad information om covid-19-epidemins karaktär och globala framskridande samt bedömning av begränsningsåtgärdernas epidemiologiska, sociala, ekonomiska och övriga samhällsliga effekter. Trots att information som producerats genom forskningssatsningar och internationell informationsproduktion intensivt ska följas upp måste kommande beslut delvis fattas proaktivt och med hjälp av bästa möjliga expertbedömning.

Samarbetet mellan myndigheter och säkerställandet av informationsflödet dem emellan är av central betydelse för att lyckas med hybridstrategin. Effektiv verksamhet och samarbete på operativ nivå ska starkt uppmuntras. I bekämpningen av epidemin har ansvaret och den operativa befogenheten delvis separerats. Därför ska ministerierna och övriga myndigheter som deltar i arbetet förbinda sig vid att arbeta enligt nätverksbundna verksamhetsmodeller som under epidemins första fas och säkerställa att övriga aktörer i ett tidigt skede känner till hurdana frågor och åtgärder som ska beredas. I beslutsprövningen på riksomfattande nivå (till exempel gränsbeslut), vid sidan av bedömningen av effekterna och riskerna, ska utredningar över andra metoder utföras (karantän, testning mm) med vilka hälsosäkerheten och en långsiktig beredskap kan tryggas. På motsvarande sätt agerar man med avseende på kommunikationen för att statsrådets kansli ska kunna svara på samordningsuppgiften som tillhör kansliet. Det är viktigt att regeringen kommunicerar enhetligt och samordnar sitt resultat.

Den riksomfattande helhetsbilden över åtgärderna följs upp och bedöms av social- och hälsovårdsministeriet samt statsrådets covid-19-samordningsgrupp och helhetsbilden rapporteras regelbundet till regeringen. På så sätt säkerställs att beslut som ska fattas på regionnivå bildar en smart och enhetlig helhet och att bekämpningen av epidemin är effektiv och kostnadseffektiv i sin helhet. På statsrådsnivå granskas särskilt hybridstrategins funktion och effekt som helhet samt förekomsten av ramar och förutsättningar för regional verksamhet.

BILAGA 1. Epidemiologiska scenarier

Genomförandet av hybridstrategin – utgångsnivån

Kriterier: incidensen är låg och andel smittfall med inhemskt ursprung är liten

Hygienåtgärder, iakttagande av säkerhetsavstånd

Bryta smittkedjorna enligt testa, spåra, vårda och isolera-strategin:

- Ökad testningskapacitet och smidigare processer
- Ibruktagandet av applikationen Coronablinkern
- Riskbaserad kommunikation, testning och karantänbeslut (jfr. Flygplatser)
- Rekommendation om ansiktsmasker för medborgarna (nivå 1) på grundval av myndighetsprövning för områden med förekomst av smittfall i minst två på varandra följande veckor.
- Riktade riksomfattande och regionala infokampanjer (t.ex. Coronablinkern)
- Resebegränsningar (kriteriet tillsvidare 8-10/14 dygn/100 000)
- Materiell beredskap (anskaffningar)
- Myndighetsåtgärder enligt lagen om smittsamma sjukdomar

Upptrappningsfasen

Den regionala incidensen av smittfall har ökat, regionala smittkedjor

Kriterier som i förhållande till ändringens riktning, snabbhet och befolkningsgrund kan användas i bedömningen av epidemiläget:

- Omfattningen av antalet fall under 7 dygn > 6-15/100 000 invånare eller omfattningen av antalet fall under 14 dygn > 10-25/100 000
- Andelen positiva test > 1 %; indexfallens smittkälla är känd i över hälften av fallen
- Man klarar av att svara på behovet av sjukhusvård och intensivvård utan specialåtgärder

Hybridstrategins tilläggsåtgärder:

- Ökning av kapaciteten enligt testningsstrategin för att identifiera indexfallen och symptomfria personer som smittats
- Ökade smittspårningsresurser
- Regional rekommendation om distansarbete på grundval av myndighetsprövning och rekommendation om ansiktsmask (möjlig nivå 2, preciseras)
- Lokala och regionala infokampanjer
- Begränsningar: huvudsakligen lokalt och regionalt genomförande

Spridningsfasen

Regional eller mer omfattande spridning av fall bland befolkningen, spårningen försvåras

Kriterier som kan användas som hjälp i bedömningen av epidemiläget:

- Omfattningen av antalet fall under 7 dygn > 12-25/100 000 invånare eller omfattningen av antalet fall under 14 dygn > 10-25/100 000
- Indexfallens smittkälla är okänd i över hälften av fallen; andelen positiva test > 2 %; fallens tillväxthastighet > 10 %/dygn
- Behovet av sjukhusvård och intensivvård ökar kraftigt

Hybridstrategins tilläggsåtgärder:

- Mer omfattande/strängare regionala rekommendationer och begränsningar
- Rekommendation om ansiktsmasker (möjlig nivå 3)
- **Om situationen utvidgas och/eller den inte kan kontrolleras genom regionala åtgärder:**
- Riksomfattande begränsningar och rekommendationer; kommunikationskampanj; frigörande av materiallager; beredskap på ökad vårdkapacitet i hela landet; i sista hand undantagstillstånd och beredskapslag

BILAGA 2. Gällande rekommendationer och begränsningar

Tabellen presenterar varje åtgärds författningsgrund, den behöriga myndigheten och den regionala genomförbarheten samt gruppen för lägesbilder och modeller för covid-19-epidemins bedömning av åtgärdernas epidemiologiska effekt i förhållande till de samhälleliga negativa konsekvenserna. Åtgärdernas presentationsordning följer det försvårade epidemiologiska läget på allmän nivå.

Rekommendation/ begränsning	Författningsgrund	Behörig myndighet/aktör	Effekt	Samhälleliga negativa konsekvenser	Regional genomförbarhet	Att observera
Rekommendation om distansarbete	Grundlagen 65 § Lagen om smittsamma sjukdomar 6 och 7§, Arbetarskyddslagen 2 och 8§	FM, SHM, arbetsgivarna	++	–	På alla områden som hotas av upptrappning eller spridning av epidemin.	Arbetsområden, inte möjligt i alla uppgifter, kan försvåras i kombination med genomförandet av skolans distansundervisning.
Rekommendation om ansiktsmask	Arbetarskyddslagen 7 § 2 mom.	THL	+ beror på det epidemiologiska läget	–	På områden där smitta förekommit under de senaste två veckorna.	Tryggandet av jämlik tillgång, användarnas kostnader, rekommendationen kan utvidgas.
Rekommendation om begränsning av besök för att effektivisera skyddet av äldre och riskgrupper	Arbetarskyddslagen 17 §	Chefen för hälsovårdens och socialvårdens verksamhetsenhet	+++	–	På alla områden där epidemin upptrappas eller sprids.	Människorna är åtskilda från sina anhöriga vilket betydligt sänker livskvaliteten och är svårt att förstå för många. Man måste sträva efter att ordna kontakten på andra trygga sätt och genom trygga möten.

Rekommendation/ begränsning	Författningsgrund	Behörig myndighet/aktör	Effekt	Samhälleliga negativa konsekvenser	Regional genomförbarhet	Att observera
Övergång till exceptionella undervisningsarrangemang inom den grundläggande utbildningen	Lagen om grundläggande utbildning (628/1998) 20 a § (i kraft till den 31.12.2020)	Utbildningsarrangören, dvs. kommunen, staten, registrerat samfund eller stiftelse	+	---	Ja	Förutsätter beslut som fattats av en lokal eller regional myndighet för smittsamma sjukdomar om delvis eller total stängning av utrymmen som används för undervisning. Långvariga negativa konsekvenser för välbefinnandet och inläringen.
Begränsningen av restaurangers och caféers öppettider, serveringstider och antal kunder	Arbetarskyddslagen 58 a § (i kraft till den 31.10.2020), Statsrådets förordning 477/2020	Regionförvaltningsverket övervakar (Arbetarskyddslagen 58 b § i kraft till den 31.10.2020)	++	-	Möjligt, beror på författningsändringarna.	Bedömningen av effekten kan ändras om fler exponeringsfall blir kända. Regionala begränsningar kan leda till restaurangresor.
Nedstängning av offentliga utrymmen	Arbetarskyddslagen gällande 58 §	Kommunen och regionförvaltningsverket	++	-- Omfattande	Ja, författningsändringar avseende tillämpningsområdet	Omfattande sociala och ekonomiska effekter ska beaktas.
Nedstängning av social- och hälsovårdens verksamhetsenheter, skolor, daghem, bostäder och motsvarande utrymmen	Arbetarskyddslagen gällande 58 §	Kommunen och regionförvaltningsverket	Från fall till fall	Från fall till fall	Ja	
Begränsning av gränsöverskridande resor	15 § (återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna) och 16 § (stängning av ett gränsövergångsställe) samt EU:s Schengen-bestämmelse	Gränsbevakningsmyndigheterna	++ Beror på ländernas epidemiologiska läge och fall relaterade till resor	--	Möjligt för gränssamhällen.	Internationellt tryck på att upphäva begränsningarna, näringen hotas av konkurser.

Rekommendation/ begränsning	Författningsgrund	Behörig myndighet/aktör	Effekt	Samhälleliga negativa konsekvenser	Regional genomförbarhet	Att observera
Förbud och begränsning av publikevenemang	Arbetarskyddslagen 58 § (preciserande bestämmelse om villkor och begränsningar för att ordna evenemang är under beredning)	Kommunen och regionförvaltningsverket	++	--	Möjligt	Betydande effekter på ekonomin i ifrågavarande bransch.
Begränsning av offentliga sammankomster	Arbetarskyddslagen gällande 58 §	Kommunen och regionförvaltningsverket	+++	--	Ja	Sidoeffekter för näringsverksamheten.

Internet: stm.fi/sv/publikationer

BESTÄLLNINGAR:
julkaisutilaukset.valtioneuvosto.fi

ISSN PDF 1797-9854
ISBN PDF 978-952-00-7180-6